

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/21/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200705
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6019200705.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: M. F. C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, bytom: C. S. XXX/XX, XXX XX H., zastúpený advokátom JUDr. Natália Kubáňová, so sídlom: Zsigmonda Móricza 5707/8, 929 01 Dunajská Streda, pracovisko: Alžbetínske námestie 1203, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom: Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia prezidenta finančnej správy č. 383287/2017 zo dňa 19.04.2017 a rozhodnutia prezidenta finančnej správy č. 391433/2017 zo dňa 20.04.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/278/2019-51 zo dňa 12. marca 2020, v znení opravného uznesenia 24S/278/2019-49 zo dňa 14. apríla 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žalobcoví p r i z n á v a voči žalovanému plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Prezident finančnej správy (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 133944/2017 zo dňa 13.2.2017 odvolal žalobcu podľa § 33 ods. 3 a 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov (ďalej aj len „zákon č. 200/1998 Z. z.“) dňom 13.02.2017 z funkcie riaditeľa odboru (4104), odboru riadenia rizík a operačných činností sekcia boja proti podvodom a analýzy rizika Finančného riaditeľa SR s miestom výkonu štátnej služby Bratislava.
2. Žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 383287/2017 zo dňa 19.4.2017. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a odvolanie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:
 - prezident finančnej správy pri odvolaní konal ako príslušný nadriadený v súlade so zverenými právomocami upravenými v článku 2 písm. g) Rozkazu ministra č. 1/2011 a postupoval v súlade s ust.

§ 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z., ktoré oprávňuje rozhodnúť o odvolaní colníka z funkcie nadriadeného aj bez uvedenia dôvodu

- k namietanej vedomosti prezidenta finančnej správy o tom, že funkčné miesto žalobcu bude od dňa 15.02.2017 zrušené uviedol, že táto námietka je vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu bezpredmetná. Personálny rozkaz zo dňa 15. februára 2017 nemal vplyv na postup prezidenta finančnej správy pri odvolaní žalobcu 13.2.2017

- s námietkou žalobcu o tom, že napadnuté rozhodnutie je výsledkom konania v rozpore s dobrými mravmi a zneužitím práva nadriadeného sa žalovaný nestotožnil a odmietol hypotetické úvahy o tom, čo mal a mohol urobiť prezident finančnej správy

- ohľadom namietaneho porušenia dobrých mravov uviedol, že takéto pochybenie pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia nenašiel

- záverom zhodnotil, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo zákonné, a preto odvolaniu nevyhovelo

3. Generálny riaditeľ sekcie boja proti podvodom a analýzy rizík (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 134466/2017 zo dňa 13.2.2017 previedol žalobcu podľa § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. dňom 14.02.2017 na sekciu colnú Finančného riaditeľstva SR s tým, že vymenovanie do funkcie dňom 14.02.2017 vykoná generálny riaditeľ sekcie colnej Finančného riaditeľstva SR.

4. Žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 391433/2017 zo dňa 20.4.2017. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie v časti výroku nasledovne: „prevádzam podľa § 34 ods. 1, písm. f) a ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a zmeny a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z. z.“)“. Vo zvyšnej časti rozhodnutie potvrdil. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

- prvostupňové rozhodnutie bolo potrebné zmeniť pre nesprávne právne posúdenie veci, keďže žalobca bol odvolaný z funkcie nadriadeného, mal prvostupňový orgán rozhodnúť o prevedení, resp. preložení žalobcu podľa § 34 ods. 1 písm. f) zákona č. 200/1998 Z. z.. Pre uvedené sa mu javila ako nedostačujúca aplikácia § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z.

- nestotožnil sa s názorom žalobcu ohľadom aplikácie § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z., pretože z podkladov vyplývalo, že žalobca dňa 13.2.2017 vyslovil písomný súhlas s vymenovaním do inej funkcie

- problematika systemizácie nesúvisí s predmetom odvolacieho konania a personálny rozkaz zo dňa 15.2.2017, ktorým došlo v súlade s § 5 zákona č. 200/1998 Z. z. k zrušeniu funkcie žalobcu, bol vydaný Prezidentom finančnej správy SR. V čase zrušenia tohto miesta žalobca funkciu nadriadeného nevykonával, pretože bol z nej už dňom 13.2.2017 odvolaný

- nestotožnil sa s námietkou žalobcu ohľadom konania v rozpore s dobrými mravmi a zneužitia práva nadriadeného. Prvostupňový orgán bol povinný riešiť služobný pomer žalobcu bezprostredne potom, ako bol odvolaný z funkcie nadriadeného a ktorú už naďalej nemohol vykonávať. Neboli splnené podmienky na prevedenie podľa § 34 ods. 1, písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z., preto sa odvolateľ takéhoto prevedenia nemohol dovoľávať

- záverom zhodnotil, že nevzhliadol pochybenia, na ktoré poukazoval žalobca.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobca podal proti preskúmaným rozhodnutiam žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal ich zrušenia, ako aj zrušenia prvostupňových rozhodnutí, ktoré im predchádzali.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/88/2017-77 zo dňa 22.03.2018 správnu žalobu, ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

7. V dôsledku podania kasačnej sťažnosti žalobcu Najvyšší súd SR, ako kasačný súd, rozsudkom sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 zamietajúci rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože nedostatočne vychádzal zo zisteného skutkového stavu a nestotožnil sa so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v zrušenom rozsudku krajského súdu.

8. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku zhrnul podstatné skutkové okolnosti prípadu vyplývajúce z administratívneho spisu žalovaného. Prezident finančnej správy rozhodnutím č. 36/2017/1010000 rozhodol o vytvorení štátnozamestnaneckých miest na Finančnom riaditeľstve SR a s účinnosťou od

15.02.2017 schválil vytvorenie štátnozamestnaneckých miest na Finančnom riaditeľstve SR. Personálnym rozkazom č. 12/2017-1010702 zo dňa 15.02.2017 došlo k zrušeniu funkcie riaditeľa odboru. Personálny rozkaz prezidenta finančnej správy zo dňa 15.02.2017 sa týkal zrušenia funkčného miesta žalobcu. Generálny riaditeľ sekcie boja proti podvodom a analýzy rizík, ako určený nadriadený bol povinný zabezpečiť realizáciu a dodržovanie tohto personálneho rozkazu.

9. Žalobca bol rozhodnutím o prevedení č. 134466/2017 zo dňa 13.02.2017 vydaným generálnym riaditeľom sekcie boja proti podvodom a analýzy rizík prevezený dňom 14.02.2017 na sekciu colnú, Finančného riaditeľstva SR. Rozhodnutím prezidenta finančnej správy č. 133944/2017 zo dňa 13.02.2017 bol žalobca odvolaný z funkcie nadriadeného. Toto rozhodnutie prezidenta finančnej správy o odvolaní žalobcu z funkcie nadriadeného, predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia o prevedení žalobcu na sekciu colnú Finančného riaditeľstva SR.

10. Kasačný súd svoj rozsudok právne zdôvodnil nasledovne:

- žalovaný musel vedieť, že od 15.02.2017 bude zrušené funkčné miesto žalobcu nakoľko zmenu systemizácie sám navrhol. Organizačnú zmenu má navrhnúť práve prezident finančnej správy a až následne sa organizačná zmena schvaľuje ministerstvom. Žalovaný (prezident finančnej správy) podal návrh na organizačnú zmenu v konkrétnej veci, pričom pred jej podaním vedel čo plánuje - teda zrušenie funkčného miesta žalobcu. Uvedené vyplýva z § 5 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. Žalovaný odvolal z funkcie žalobcu dňa 13.02.2017 a k zrušeniu funkčného miesta došlo len o dva dni neskôr 15.02.2017. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí vôbec neodôvodnil nutnosť odvolania žalobcu jeden deň pred tým, ako došlo k organizačnej zmene.

- žalovaný síce postupoval v rámci jemu zákonom zverených kompetencií v personálnej oblasti - odvolanie z funkcie bez uvedenia dôvodu v zmysle § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z., ale na odvolanie žalobcu z funkcie mal žalovaný dôvod, pretože od 15.02.2017 bolo toto funkčné miesto v rámci systemizácie zrušené. Kasačný súd vyslovil názor, že uvedené ustanovenie zákona nie je možné využívať ľubovoľne, ale len vtedy, ak nie sú iné objektívne dôvody. Týmto iným objektívnym dôvodom je organizačná zmena spočívajúca v zrušení doterajšej funkcie colníka. Ak by bol žalobca odvolaný a prevezený na inú funkciu v súlade s § 34 ods. 1 písm. a/ zákona č. 200/1998 Z. z., tak by patril sťažovateľovi doterajší služobný plat po dobu šiestich mesiacov od prevedenia na inú funkciu.

- stotožnil sa s názorom žalobcu, že žalovaný v odôvodnení nesprávne aplikoval zásadu „voľná úvaha“. Správny orgán musí vedieť, že aj rozhodovanie v rámci voľnej úvahy má svoje medze a voľnú úvahu musí riadne odôvodniť. Postup žalovaného v súvislosti s odvolaním žalobcu z funkcie bol v rozpore s § 5a ods. 2 zákona č. 200/1998 Z. z., pretože aj napriek okolnostiam, o ktorých ako nadriadený vedel, účelovo uplatnil inštitúty zákona, ktoré podstatne zhoršili situáciu sťažovateľa.

- vyvrátil tvrdenie žalovaného, že colnícke miesta sú vytvárané do zásoby a je na rozhodnutí prezidenta finančnej správy, ktoré miesta zruší a ktoré miesta ponechá.

- stotožnil sa s názorom žalobcu, že žalovaný mal aplikovať ustanovenie § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z., pretože v dôsledku organizačných zmien došlo k zrušeniu jeho doterajšej funkcie.

- funkčné miesto riaditeľa odboru riadenia rizík a operačných činností bolo systemizáciou v štátnej službe určené ako colnícke. Od 15.02.2017 bolo miesto riaditeľa odboru riadenia rizík a operačných činností obsadené civilným zamestnancom. V dôsledku uvedeného od 15.02.2017 došlo k zmene systemizácie, teda k zrušeniu doterajšej funkcie colníka, nakoľko uvedené miesto by inak nemohlo byť obsadené civilným zamestnancom.

- ohľadom namietaného dôvodu prevedenia žalobcu podľa § 34 ods. 1 písm. f) zákona č. 200/1998 Z. z. - teda so súhlasom prevádzaného colníka poukázal na znenie § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z., z ktorého vyplýva, že súhlas s prevezením musí byť daný písomne. To znamená, že nemôže byť zamieňaný s podpisom ktorým sa osvedčuje prevzatie rozhodnutia a vymenovanie do funkcie.

11. Krajský súd súc pri opätovnom rozhodovaní vo veci viazaný názorom vysloveným kasačným súdom v rozsudku sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 rozhodol rozsudkom č. k. 24S/278/2019-51 zo dňa 12.03.2020 tak, že rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky sp. zn. 383287/2017 zo dňa 19. apríla 2017 a rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky sp. zn. 391433/2017 zo dňa 20. apríla 2017 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie zdôvodnil poukazom na záväzný právny názor vyslovený v odôvodnení rozsudku kasačného súdu a dodal, že rozhodnutie žalovaného sp. zn. 391433/2017 zo dňa 20. apríla 2017 bolo potrebné zrušiť jednak z dôvodu, že nadväzovalo na rozhodnutie o odvolaní z funkcie trpiaceho nezákonnosťou a tiež z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež podľa §

191 ods. 1, písm. f) SSP, pretože skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ svojho rozhodnutia a to, že žalobca písomne súhlasil s preložením, bol v rozpore s administratívnym spisom. Podpis žalobcu osvedčujúci prevzatie rozhodnutia o vymenovaní do funkcie nemôže byť zamieňaný s písomným súhlasom s preložením na inú funkciu, ktorý je vyžadovaný (vo veci potom nesprávne aplikovaným) § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Žalovaný (sťažovateľ) podal proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP.

13. Kasačnú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

- sťažovateľ pri odvolaní žalobcu z funkcie bez uvedenia dôvodu využil svoje oprávnenie vyplývajúce z § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z.. Skutočnosť, že od 15.02.2017 malo byť funkčné miesto žalobcu zrušené nie je dôvodom, pre ktorý by sťažovateľ nemohol aplikovať ustanovenie § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z., teda odvolať žalobcu z funkcie bez uvedenia dôvodu. Žalobca tiež nemohol byť prevedený na inú funkciu podľa ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z., pretože k zrušeniu funkčného miesta žalobcu (teda naplneniu situácie predpokladanej týmto ustanovením) došlo až o dva dni neskôr než bol odvolaný z funkcie bez uvedenia dôvodu.

- zrušenie funkčného miesta žalobcu nebolo podmienené zmenou systemizácie v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z.. Uvedená organizačná zmena sa uskutočnila v medziach schválenej systemizácie miest colníkov na rok 2017. Sťažovateľ nesúhlasí so spôsobom, akým sa správny súd vysporiadal s otázkou previazania vládou SR schválenej systemizácie a zrušenia funkčného miesta žalobcu. Takéto prepojenie vytvorené správnym súdom nemá oporu v skutkových zisteniach a nezodpovedá reálnemu stavu.

- v čase vydania preskúmaného rozhodnutia sťažovateľa neexistovali iné objektívne dôvody dané zákonom, pre ktoré by nebolo možné aplikovať § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z.. Pre uvedené nie je možné posudzovať postup odvolania žalobcu z funkcie ako účelové uplatnenie inštitútu zákona, ktorý podstatne zhoršil jeho situáciu.

- správny súd nesprávne právne posúdil aplikáciu § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z., keď vyslovil, že sťažovateľ nesprávne aplikoval toto ustanovenie. Podľa sťažovateľa došlo ku kumulácii dôvodov prevedenia žalobcu - v zmysle § 34 ods. 1 písm. f) zákona č. 200/1998 Z. z. (odvolanie žalobcu z funkcie) a § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. (s písomným súhlasom žalobcu)

- krajský súd porušil sťažovateľovo právo na spravodlivý proces tým, že nenariadil ústne pojednávanie napriek výslovnej žiadosti sťažovateľa. Sťažovateľ tak nedostal príležitosť predložiť všetky dôkazy, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie súdu. Dôkazy, ktoré sťažovateľ nemal možnosť predložiť preukazujú, že zmena systematizácie miest colníkov z dôvodu zrušenia funkčného miesta riaditeľa odboru riadenia rizík a operačných činností k 15.02.2017 u sťažovateľa nenastala a sťažovateľ zmenu systematizácie v tejto súvislosti nenavrhol a ani navrhovať nemohol.

- k porušeniu práva na spravodlivý proces sťažovateľa došlo aj v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozsudku správneho súdu. Správny súd v napadnutom rozsudku právne udržateľným spôsobom nevysvetlil dôvody, pre ktoré sťažovateľ nemohol v danom prípade postupovať podľa § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. - teda odvolať žalobcu z funkcie bez uvedenia dôvodu. Rozsudok krajského súdu tiež obsahuje nesprávne poučenie o momente nadobudnutia právoplatnosti.

- Správny súd sa bez náležitého právneho zdôvodnenia odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe v otázke zákonnosti odvolania z funkcie bez uvedenia dôvodu podľa § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z.

14. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľ navrhol zrušiť napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje so závermi správneho súdu uvedenými v napadnutom rozsudku a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zopakoval svoje argumenty uplatnené počas konania a navyše uviedol:

- ustanovenie § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. nie je možné aplikovať izolovane od ostatných ustanovení uvedeného zákona. Takouto aplikáciou sa žalovaný dostal do situácie, kedy je uplatnenie jeho personálnej právomoci založené sa svojvôli.

- tvrdenie sťažovateľa, že žalobca udelil písomný súhlas s prevedením na inú funkciu v zmysle § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. sa nezakladá na pravde. Takýto súhlas ani nie je súčasťou administratívneho spisu.

- k porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo, keďže spisový materiál, ktorým disponuje súd dostatočne ustálil skutkový a právny stav. Prílohy, ktoré sú súčasťou kasačnej sťažnosti nemajú ako ovplyvniť skutkový a právny stav.

16. Sťažovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu ku kasačnej sťažnosti zopakoval svoje argumenty už uplatnené v konaní a zotrval na svojom návrhu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie podľa § 462 SSP.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

18. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. januára 2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

19. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou.

20. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

V.

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov (ďalej aj len „zákon č. 200/1998 Z. z.“), colník, ktorý bol vymenovaný do funkcie podľa odseku 3, môže byť z tejto funkcie odvolaný aj bez uvedenia dôvodu.

Podľa § 34 ods. 1 písm. f) zákona č. 200/1998 Z. z., colník v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na tú istú alebo na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo na iný orgán štátnej správy v oblasti colníctva (ďalej len „preloženie“), ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože bol odvolaný z funkcie, do ktorej bol vymenovaný

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z., colník v štátnej službe môže byť prevedený na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby alebo preložený aj na vlastnú žiadosť alebo s jeho písomným súhlasom.

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

21. Krajský súd bol pri opätovnom rozhodovaní o správnej žalobe viazaný právnym názorom vysloveným kasačným súdom v rozsudku sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 v zmysle § 469 SSP. Krajský súd teda postupoval správne, keď sa riadil právnym posúdením kasačného súdu, ktoré priamo z uvedeného rozsudku citoval v odôvodnení.

22. Kasačný súd sa v odôvodnení rozsudku sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 detailne vysporiadal s podstatnými právnymi otázkami a skutkovým stavom prípadu. Za nosnú právnu otázku prejednávanej veci považoval zákonnosť postupu pri odvolávaní žalobcu z funkcie pri aplikácii ustanovenia § 33 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z. K uvedenej otázke jednoznačne vyslovil, že sťažovateľ v súvislosti s odvolaním z funkcie žalobcu postupoval nesprávne. Postup sťažovateľa v súvislosti s odvolaním žalobcu z funkcie riaditeľa odboru riadenia rizík a operačných činností bol v

rozpore s § 5a ods. 2 zákona č. 200/1998 Z. z., pretože aj napriek okolnostiam, o ktorých ako nadriadený vedel, účelovo uplatnil inštitúty zákona, ktoré podstatne zhoršili situáciu žalobcu.

23. Za podstatnú právnu otázku konania považoval aj to, či boli naplnené predpoklady na prevedenie žalobcu v zmysle § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. - teda či bol daný písomný súhlas žalobcu na jeho prevedenie. K tejto otázke uviedol, že súhlas s prevedením musí byť daný písomne. To znamená, že nemôže byť zamieňaný s podpisom ktorým sa osvedčuje prevzatie rozhodnutia a vymenovanie do funkcie.

24. Nosné sťažnostné body sa týkajú právneho posúdenia rovnakých právnych a skutkových otázok, na ktoré už kasačný súd vyslovil svoj záväzný právny názor v bodoch 5.1. až 5.11. rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019. Vzhľadom na uvedené kasačný súd považuje sťažnostné body týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia za nedôvodné.

25. K sťažnostnému bodu týkajúcemu sa porušenia práva na spravodlivý proces sťažovateľa správnym súdom tým, že nenariadil ústne pojednávanie napriek výslovnej žiadosti sťažovateľa, kasačný súd uvádza, že v konaní pred správnym súdom sa pojednávanie uskutočnilo dňa 22.03.2018. Žalobca už v žalobe namietal neudelenie súhlasu s jeho prevedením na inú funkciu podľa § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. K tejto skutkovej otázke mal sťažovateľ možnosť vyjadriť sa a predložiť príslušné dôkazy od samého počiatku konania. Kasačný súd v svojom rozsudku sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 považoval za ustálené, že písomný súhlas nebol písomne daný tak, ako predpokladá ustanovenie § 34 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že správny súd neporušil sťažovateľovo právo na spravodlivý proces tým, že vo veci opätovne nenariadil pojednávanie a rozhodol na základe právneho názoru vysloveného vo veci kasačným súdom. Navyše je potrebné uviesť, že správny súd rozhodnutie žalovaného sp. zn. 391433/2017 zo dňa 20.04.2017 zrušil najmä pretože nadväzovalo na nezákonné rozhodnutie sťažovateľa sp. zn. 38328/2017 zo dňa 19.04.2017. Sťažovateľovi nie je možné dať za pravdu ani v namietanom nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože kasačný súd ho považuje za náležité odôvodnený, pričom správny súd sa vysporiadal so všetkými nosnými argumentami sťažovateľa. Pochybenie správneho súdu spočívajúce v nesprávnom poučení o momente nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku tiež nie je spôsobilé zasiahnuť do práva na spravodlivý proces sťažovateľa v tej miere, že by bolo potrebné napadnutý rozsudok potrebné pre jeho nezákonnosť zrušiť.

26. Kasačný súd sa nestotožňuje ani so sťažnostným bodom, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Rozhodnutia, ktoré sťažovateľ vo veci označil za ustálenú rozhodovaciu prax totiž nemajú rovnaký skutkový základ. Žiadne z nich sa netýka situácie, kedy došlo k odvolaniu colníka z funkcie nadriadeného tesne predtým než mala zaniknúť funkcia z dôvodu organizačnej zmeny. Kasačný súd rozsudkom sp. zn. 4Sžk/25/2018 zo dňa 13.11.2019 v tejto veci vyslovil svoj záväzný právny názor, pričom nespochybnil právo sťažovateľa odvolávať z funkcie bez uvedenia dôvodu. V danej situácii však aplikáciu tohto ustanovenia považoval za účelovú, čím sťažovateľ zhoršil právne postavenie žalobcu. Správny súd bol týmto právnym názorom viazaný.

VII.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

27. Kasačný súd uvádza, že správny súd postupoval správne pri právnom posúdení veci, keď rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie vo veci. Z toho dôvodu kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť, ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP.

Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

28. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na krajskom súde v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

29. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

